

ת"ד (תל אביב) 510-03-23 - מדינת ישראל נ' אנטולי סצ'קו

בית המשפט לתעבורה תל אביב

ת"ד 510-03-23 מדינת ישראל נ' סצ'קו(אסיר)
תיק חיצוני: 564773/2022

לפני כבוד השופטת מגי כהן

מדינת ישראל

מאשימה
נגד

אנטולי סצ'קו (אסיר)

נאשמים

החלטה

מונחת לפניי בקשה לחזרה מהודיה לפי סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 (להלן: חסד"פ).

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת נהיגה **בשכרות** לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א 1961 + סעיף 39א לפקודת התעבורה, **נהיגה בקלות ראש**, עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה + סעיף 38(2) לפקודת התעבורה, **והתנהגות הגורמת נזק**, עבירה לפי תקנה 21(ב)(1) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

2. על פי עובדות האישום הראשון, ביום 16.12.22 בשעה 7:02 נהג הנאשם ברכב יונדאי מספר 7718260 ברחובות ברחוב רמז ממזרח למערב, והתקרב לצומת עם רחוב חיים אורבך (להלן: "**הצומת**").

הנאשם נהג ברכב בהיותו שיכור בכך שבבדיקת נשיפה נמצא בגופו 1083 מ"ג אלכוהול לליטר אוויר נשוף. כמו כן התנהגותו של הנאשם היתה רדומה, הוא נכשל במבחני הליכה בקו והבאת אצבע לאף.

אותה שעה נהג חיים סיאני רכב מזדה מ.ר. 8828659 (להלן: "הרכב המעורב") ברחוב חיים אורבך מצפון לדרום, מימין לשמאל לכיוון נסיעת הנאשם, פנה שמאלה והתיישר בנתיב נסיעה למזרח.

הנאשם נהג בקלות ראש בכך שלא נתן תשומת לב מספקת לדרך, ובהתקרב לצומת סטה במהלך הנסיעה שמאלה, נכנס לנתיב נסיעה נגדי (נתיב לנסיעה למזרח) ונהג במרכז הכביש, ופגע עם פינה קדמית שמאלה בדופן שמאל אחרי של הרכב המעורב. עקב כך סטה הרכב המעורב ימינה, עלה על המדרכה והתנגש בעץ. כתוצאה מהתאונה נחבלו 2 נוסעות ברכב המעורב אשר נזקקו לטיפול רפואי. כמו כן כלי הרכב המעורבים ניזוקו.

רקע וטענות הצדדים:

3. בישיבת יום 21.6.23 התייצב הסנגור וביקש דחיה לצורך צילום חומר ראיות.
4. בישיבת יום 11.12.23 הנאשם והסנגור לא התייצבו לדיון והסנגור ביקש דחיה.
5. בישיבת יום 18.12.23 הנאשם לא התייצב לדיון והסנגור ביקש דחיה לצורך הידברות.
6. בישיבת יום 22.1.24 הנאשם באמצעות סנגורו כפר בעובדות כתב האישום "כופר בקלות ראש ובשכרות מודה בנהיגה, במקום ובתוצאות". וביקש לקבוע את התיק לשמיעת ראיות.
7. ביום 18.3.24 הסנגור הגיש "בקשה לחזרה מהכפירה וכן בקשה לדחיית הדיון".
- בישיבת יום 18.3.24 הנאשם ביקש לחזור בו מהכפירה ולהודות בעובדות כתב האישום המיוחס לו. בהחלטת מיום 18.3.24 התרתי לנאשם לחזור בו מהכפירה והרשעתי אותו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. הסנגור ביקש לדחות את מועד הטענות לעונש.
8. בישיבת יום 7.5.24 הסנגור ביקש לדחות את ישיבת טיעונים לעונש.
9. ביום 20.8.24 הסנגור הגיש בקשה לפסילה עד תום ההליכים. המאשימה בתגובתה מיום 26.8.24 התנגדה ונקבע דיון בבקשה ליום 3.11.24. הדיון בבקשה נדחה ליום 24.12.24 מטעמי ביהמ"ש.
10. בישיבת יום 24.12.24 הסנגור ביקש לדחות את ישיבת טיעונים לעונש מאחר ולא איתר את הנאשם, מבדיקת המאשימה עלה כי הנאשם אסיר בתיק אחר.

11. ביום 1.1.25 הסנגור הגיש בקשה לדחות את הדין מאחר ובמועד הדין לנאשם נקבע דין בועדת השחרורים.

12. בישיבת יום 2.1.25 משלא נדחה הדין לבקשת הסנגור, הסנגור ביקש לאפשר לנאשם לחזור מהודאה. לטענת הסנגור יש לדחות את הדין על מנת להבין את תוצאות החלטת ועדת השחרורים, ההודאה בתיק ניתנה בעקבות כשלים ראייתיים וההסדר אליו הגיעו הצדדים עם המאשימה. לטענת הסנגור הוא לא ידע על מצבו המשפטי הנוסף של הנאשם. המאשימה הגיבה כי אין כל אינדיקציה בתיק להסכמות עם הסנגור.

דין והכרעה

13. סעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, קובע:

"(א) הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו.

(ב) התיר בית המשפט לנאשם לחזור בו מהודייתו אחרי הכרעת הדין, יבטל בית המשפט את הכרעת הדין במידה שיסודה בהודיית הנאשם ויחדש את הדין אם הדבר מתחייב מן הנסיבות."

14. בית המשפט העליון קבע כי האפשרות לחזור מהודיה הינה חריג וזאת במקרים בהם יש חשש ממשי כי ההודיה ניתנה שלא מרצון חופשי, כפי שנקבע בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז (1) 577, 621:

"ככלל, משניתנה הודיה בבית-המשפט, והתקיים הליך שבית-המשפט העמיד בו את הנאשם על משמעויותיה של ההודיה ועל התוצאות שהוא צפוי להן בעקבותיה, תישאר הודיית הנאשם על-כנה, והנאשם לא יהיה רשאי לחזור בו ממנה מן הטעם שנכזבה תוחלתו להקלה בעונש. לבית-המשפט נתון שיקול-הדעת - על-פי הסמכות המסורה לו בסעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי - להתיר לנאשם לחזור בו מהודייתו מנימוקים מיוחדים. היתר כאמור יינתן בנסיבות חריגות, בהתקיים פסול בהודיה עקב פגם ברצונו החופשי ובהבנתו של הנאשם את משמעות הודייתו, או אם ההודיה הושגה שלא כדין באופן המצדיק פסילתה."

15. עוד נקבע כי כאשר ההודיה ניתנת כאשר הנאשם מיוצג וההודיה ניתנה בעצה אחת עם הסניגור ככלל הנטייה תהיה שלא לאפשר לנאשם לשוב בו מהודיה אלא במקרים ייחודיים של כשל בייצוג. ראו למשל ע"פ 3914/08 עאסלה נ' מדינת ישראל, לא

פורסם [פורסם בנבו] (מיום 8.9.08).

בע"פ 10478/09 פלוני נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו 24.06.10) נקבע כי :

"מן הפסיקה נמצאו למדים, כי הדגש המרכזי בכגון דא מושם בראש וראשונה על שאלת רצונו החופשי של הנאשם בשעת ההודיה, ומידת הבנתו את משמעות החלטתו. ברי כי ההליך הפלילי אינו "תכנית כבקשתך" ואין לאפשר לנאשם לתעתע בבתי המשפט (ובתביעה); ועם זאת, יש מקום לבדוק כראוי את "אותות האמת" של החזרה מהודיה, שמא יש בה ממש."

16. לפיכך על בית המשפט להתמקד בשאלה מה הניע את הנאשם לבקש חזרה מהודיה, כפי שנקבע בע"פ 6028/13 פלוני נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו 20.3.14):

"המבחן המהותי אשר על-פיו תוכרע בקשת נאשם לחזור בו מהודייתו הוא 'מבחן המניע', קרי "האם מדובר ברצון כן ואמיתי מצד הנאשם לחזור בו מהודאת שווא שמסר, ולהוכיח את חפותו, או שמא מדובר במהלך טקטי שנועד לגרוף תועלת משפטית כלשהי. מבחינת העיתוי איננו אלא כלי עזר משפטי, לצורך הכרעה במבחן המניע"...גישת מקלה יתר על המידה כלפי נאשם המבקש לחזור בו מהודייתו מוסרת בידו כוח שניתן לנצלו לרעה, יוכל נאשם להודות במסגרת הסדר טיעון, לגרום בכך לביטול שלב ההוכחות, ולימים, לפני גזר הדין, יבקש לחזור בו מהודייתו. בינתיים עלולות ראיות התביעה להישחק וחקר האמת ידחק...לא בכדי מורה החוק כי יש צורך ב'נימוקים מיוחדים שירשמו', כדי שהודיה והסדר טיעון לא יהיו תלויים על בלימה, על מנת להבטיח בטחון, יציבות ורצינות."

כאשר גם לעיתוי הבקשה ניתנה חשיבות מכרעת. אם הוגשה הבקשה קודם למתן גזר הדין יטו בתי הדין לאפשר לנאשם לשוב בו מהודייתו בחופשיות רבה יותר כיון שלאחר מתן גזר הדין קיים חשש שהנאשם מבקש לחזור בו מההודיה לאחר שהתברר לו כי הושת עליו עונש חמור מכפי שציפה והודייתו לא השתלמה לו. דהיינו מדובר בטעות "בכדאיות ההודיה". (ראו: ע"פ 7088/16 לאוניד מיטניק נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 19.06.18); ע"פ 3754-91 מדינת ישראל נ' סמחאת (14.11.91))

17. לבסוף, יצוין כי הנטל להוכיח את התקיימות כל אחת מהעילות הוא על הנאשם, והנאשם לא יוכל להרימו בהבל-פה או באמירה סתמית. כמו כן רצוי עד מאוד כי נאשם המגיש בקשה לחזרה מהודאה יניח את התשתית העובדתית לבקשתו זו באמצעות תצהיר (ע"פ 8777/18 פלוני, פס' 14).

מן הכלל אל הפרט

18. בענייננו, הנאשם מבקש לחזור בו מהודאה שניתנה ביום 18.3.24, בשלב הטיעונים לעונש ולפני גזר הדין.

תחילה אציין כי הנאשם לא הגיש בקשה מסודרת אלא העלה את טענת חזרה מהודאה במסגרת ישיבת יום 2.1.25 שהיתה קבועה לטיעונים לעונש, ולאחר שבקשת הסנגור לדחיית הדיון נדחתה. טענתו המרכזית של הסנגור הייתה, כי תיק זה פוגע בועדת שחרורים ויש לדחות את הדיון על מנת להבין את תוצאות החלטת ועדת שחרורים.

ראשית אציין כי הנאשם כפר בעובדות כתב האישום בישיבת יום 22.1.24. ביום 18.3.24 ביקש לחזור בו מהכפירה ולהודות בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. לפיכך טענת הסנגור כי "התיק הזה פוגע בועדת שחרורים, אבקש שהדיון ידחה היום עד שהוא יסיים את הועדה, אני לא יכול או מוכן לטעון לעונש היום בעקבות הבטחה שלטונית שניתנה לי בתיק הזה", דינה להידחות.

טענת הסנגור כי הגיע להסדר עם המאשימה מתוך טעות ביחס לעברו הפלילי של הנאשם, אינה מהווה עילה למתן היתר לחזור מהודאה:

"נראה, אפוא, כי בעיקרון בית המשפט ייעתר לבקשה לחזרה מהודאה - כאשר זו אינה מבוססת על טעות או שגגה - אך ורק כאשר קיים חשש ממשי שההודאה ניתנה "בניגוד לרצונו האמיתי" של הנאשם או "בניגוד לאמונתו הכנה בחפותו". מקרים אלו יהיו "נדירים וחריגים"... (ראה: וראה גם דבריו של י. קדמי בספרו "על סדר הדין בפלילים" כך שני, עמ' 1000)

19. עוד אציין כי מטענות הסנגור עולה כי כל בקשתו היתה לדחות את הדיון בטיעונים לעונש כדי להבין את מצבו המשפטי של הנאשם בועדת השחרורים משלא נדחה הדיון ביקש לחזור בו מההודאה. הסנגור מייצג את הנאשם בתיק הזה מיום 27.4.23, לאורך כל הישיבות, גם הסנגור הוא זה שהגיש ביום 18.3.24 בקשה לחזרה מכפירה ולהודות, וסביר להניח שאילו ביהמ"ש היה דוחה את ישיבת יום 2.1.25 בקשה לחזרה מהודאה לא היתה נולדת. הבקשה באה לעולם בישיבת טיעונים לעונש, לאחר שהמאשימה טענה לעונש, וללא כל ביסוס ראיתי.

20. משהתרשמתי שכל הבקשה ומעשיו של הנאשם נגועים בתכסיסנות שמטרתה להשיג רווח דיוני ומהותי, מצאתי שיש לדחות את הבקשה גם לגופה וכך אני מורה.

בנסיבות אלה דין הבקשה להידחות.

המזכירות תשלח העתק החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, י"ט טבת תשפ"ה, 19 ינואר 2025,
בהעדר הצדדים.